

VOOR IEDERE AVOND

BIJBELS DAGBOEK

C. H. SPURGEON

Voor Iedere Avond | 12 november

Bidden en waken

Bijbels Dagboek, C.H. Spurgeon

“Voor Iedere Avond”

En het geschiedde in die dagen, dat Hij uitging, naar de berg, om te bidden, en Hij bleef de nacht over in het gebed tot God. Lukas 6:12

Als er ooit iemand, uit een vrouw geboren, zonder gebed geleefd zou kunnen hebben, was het onze vlekkeloze, volmaakte Heere en toch heeft er niemand gebeden zoals Hij! Zo groot was Zijn liefde voor Zijn Vader dat Hij voortdurend met Hem in gemeenschap wilde zijn. Zo groot was Zijn liefde voor Zijn volk dat Hij voortdurend voor hen wilde bidden. Dit verheven bidden van Jezus is een les voor ons – Hij heeft ons een voorbeeld gegeven dat wij moeten navolgen. De tijd die Hij daarvoor koos, was bewonderenswaardig geschikt: het was het stille uur als de schare Hem niet zou storen; de tijd van rust, als allen, behalve Hijzelf, het werk neergelegd hadden; en de tijd waarin de mens slaapt en zijn problemen vergeet en niet meer bidt om daarvan verlost te worden. Terwijl anderen rust vonden in de slaap, verkwikte Hij zich in het gebed. Ook de plaats was juist gekozen. Hij was alleen, op een plaats waar niemand Hem zou storen en waar niemand Hem kon zien; Hij werd niet bekeken door de loerende blikken van de farizeeërs en Hij werd niet lastiggevallen met allerlei bijkomstigheden. Deze donkere en stille heuvels waren een geschikt gebedshuis voor de Zoon van God. In de stilte van de nacht hoort de hemel en aarde de smekingen en verzuchtingen van deze mysterieuze Persoon waarin beide werelden verenigd waren. De volharding van Zijn smekingen is

opmerkelijk; de lange waken waren niet te lang; Hij liet zich door de koude wind niet weerhouden om te blijven bidden; het duister verdonkerde Zijn geloof niet en Zijn eenzaamheid hinderde Hem niet. Wij kunnen nog niet één uur met Hem waken, maar Hij waakte hele nachten voor ons. De gelegenheid waarbij dit bidden plaatsvond, was opmerkelijk; het gebeurde nadat Zijn vijanden woedend waren geworden – het gebed was Zijn toevlucht en troost; het was voordat Hij Zijn twaalf apostelen uitzond – voordat Hij dat deed, bad Hij eerst; daarmee begon Zijn nieuwe werk. Zouden we niet van Jezus leren om in het bijzonder als we beproefd worden of als we iets nieuws willen gaan ondernemen tot eer van onze Meester, om dan juist onze toevlucht tot het gebed te nemen? Heere Jezus, leer ons bidden.

Steun Ons

DELEN







« Vorige
Volgende »

12 november

▼

